

Beleidsregel bijzondere bijstand 2025

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Roermond,

Gezien het voorstel van 30 december 2024;

gelet op artikel 4:81 Algemene wet bestuursrecht en artikel 35, 48, 50 en 51 van de Participatiewet; overwegende dat het wenselijk is regels vast te stellen voor verstrekking van bijzondere bijstand;

besluit

Vast te stellen de Beleidsregel bijzondere bijstand 2025

Hoofdstuk 1 De begrippen

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

1. Alle begrippen die in deze beleidsregel worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet (PW) en de Algemene wet bestuursrecht (Awb).
2. In deze beleidsregel wordt verstaan onder:
 - a. Aio: Aanvullende inkomensvoorziening ouderen;
 - b. AWBZ: de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten;
 - c. Awir: Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen;
 - d. belanghebbende: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit betrokken is;
 - e. bijzondere bijstand: de bijstand, bedoeld in artikel 35 PW;
 - f. chronisch zieke of gehandicapte: persoon die:
 - voor een voorziening krachtens de AWBZ ge
 - een uitkering van de gemeente Roermond ontvangt en door het college volledig ontheven is van de arbeidsverplichting op medische gronden;
 - een arbeidsongeschiktheidsuitkering ontvangt berekend naar een arbeidsongeschiktheid van 80-100%;
 - langer dan een half jaar gebruik maakt van hulpmiddelen en voorzieningen op grond van de Wmo;
 - g. college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Roermond;
 - h. draagkracht: het gedeelte van het inkomen of vermogen dat de belanghebbende geacht wordt aan te wenden om in de bijzondere kosten te voorzien;
 - i. draagkrachtperiode: de periode waarover de financiële draagkracht van een belanghebbende wordt vastgesteld;
 - j. individuele inkomens-toeslag: de toeslag als genoemd in artikel 36 PW;
 - k. inkomen: het inkomen zoals bedoeld in de artikelen 31 tot en met 33 PW;
 - l. JW: Jeugdwet;
 - m. mondzorg: tandheelkundige zorg door een tandarts, mondhygiënist, tandprotheticus of orthodontist;
 - n. (bijstand) om niet: bijstand die de belanghebbende niet hoeft terug te betalen;
 - o. overbruggingsuitkering: bijstand die verstrekt wordt om de periode tot de eerste betaling van de algemene uitkering voor levensonderhoud te overbruggen omdat daarvoor geen middelen beschikbaar zijn;
 - p. schoolgaand kind: ten laste komend kind van een ouder met een laag inkomen, voor wie de leer- of kwalificatieplicht, bedoeld in artikel 4 van de Leerplichtwet, geldt;
 - q. sociale minimum: de op de leef- en woonsituatie van toepassing zijnde bijstandsnorm zoals bedoeld in artikel 20 tot en met 24 PW, inclusief reservering vakantiegeld. Indien artikel 21 van deze beleidsregel van toepassing is, wordt onder het sociale minimum verstaan de som van de algemene en de bijzondere bijstand.
 - r. verstrekkingenlijst: overzicht van kostensoorten met maximaal te verstrekken bedragen in het kader van deze beleidsregel;
 - s. voorliggende voorziening: de voorziening als bedoeld in artikel 15 PW;
 - t. werkende: persoon die arbeid in loondienst verricht, vrijwilligerswerk doet of werkt als zelfstandige;
 - u. Wht: Wet op de huurtoeslag;
 - v. Wko: Wet kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen;
 - w. Wmo: Wet maatschappelijke ondersteuning;
 - x. woning: een woning zoals bedoeld in artikel 1 onderdeel j Wet op de huurtoeslag, alsmede een woonwagen of woonschip, zoals bedoeld in artikel 3 lid 6 PW;
 - y. Wrb: Wet op de rechtsbijstand;
 - z. Zvw: Zorgverzekeringswet.

Hoofdstuk 2 Algemeen: aard van de bijzondere bijstand, de draagkracht, de aanvraag en de hoogte van de bijstand

Artikel 2 Aard van de bijzondere bijstand

Het gaat bij de verstrekking van bijzondere bijstand om bijstand die wordt verstrekt indien bijzondere omstandigheden in het individuele geval leiden tot noodzakelijke kosten van het bestaan, waarin het inkomen niet voorziet, die niet gedekt worden door een voorliggende voorziening en die niet uit de draagkracht kunnen worden voldaan.

Artikel 3 De draagkracht

Bijzondere bijstand wordt verleend met inachtneming van de draagkracht van de belanghebbende en zijn gezin.

Artikel 4 Vaststelling van de draagkracht

1. De draagkracht wordt vastgesteld met inachtneming van de middelen zoals bedoeld in paragraaf 3.4 van de PW.
2. Het vermogen boven het vrij te laten vermogen zoals bedoeld in artikel 34 PW wordt voor de vaststelling van de draagkracht geheel in aanmerking genomen.
3. De individuele inkomenstoeslag wordt voor de vaststelling van de draagkracht niet in aanmerking genomen, met uitzondering van de aanschaf of vervanging van duurzame gebruiksgoederen als bedoeld in art. 51 PW.
4. De eigen bijdrage voor de kosten van kinderopvang, op grond van de Wko, wordt in mindering gebracht op de draagkracht.
5. Als een belanghebbende is opgenomen in een minnelijk of wettelijk schuldentrajec of alleen kan beschikken over de beslagvrije voet wordt er geen draagkracht aanwezig geacht.

Artikel 5 Draagkrachtpercentages

1. Voor de vaststelling van de draagkracht uit inkomen wordt van de in aanmerking te nemen middelen, zoals genoemd in artikel 4 lid 1 van deze beleidsregel, het gedeelte van het inkomen dat meer bedraagt dan 130% van het sociale minimum in aanmerking genomen en als draagkracht vastgesteld bij de verstrekking van bijzondere bijstand als genoemd in de hoofdstukken 3 tot en met 7.
2. De draagkracht uit inkomen bedraagt, in afwijking van het eerste lid, het gedeelte van het inkomen dat meer bedraagt dan 100% van het sociale minimum bij de verstrekking van bijzondere bijstand als genoemd in hoofdstuk 8 en 9.

Artikel 6 Draagkrachtperiode

1. De draagkracht in het inkomen en vermogen wordt vastgesteld voor een periode van 12 maanden, vanaf de eerste dag van de maand waarop de verstrekking van de bijzondere bijstand betrekking heeft.
2. Voor de vaststelling van de draagkracht als bedoeld in het eerste lid wordt de draagkracht die is vastgesteld per maand toegerekend naar een periode van 12 maanden.
3. De vastgestelde draagkracht als bedoeld in het tweede lid wordt in geval van incidentele bijzondere bijstand in één keer in mindering gebracht op de in aanmerking komende noodzakelijke kosten.
4. In geval van periodieke verlening van bijzondere bijstand wordt de draagkracht gespreid over de maanden waarover de bijzondere bijstand wordt verstrekt en naar evenredigheid in mindering gebracht op de in aanmerking komende noodzakelijke kosten.

Artikel 7 Vaststellen maandinkomen

1. Het inkomen, dat voor de vaststelling van de draagkracht in aanmerking wordt genomen, wordt over de in artikel 6 eerste lid aangegeven periode, op maandbasis vastgesteld.
2. Bij de vaststelling van het maandinkomen wordt ten aanzien van regelmatig ontvangen inkomsten uitgegaan van de hoogte van deze inkomsten over de laatste gebruikelijke betalingsperiode voorafgaande aan het tijdstip waarop de in artikel 6 aangegeven periode van een jaar aanvangt.
3. Bij wisselende inkomsten wordt voor het vaststellen van het maandinkomen de som van deze inkomsten over de 6 maanden berekend voorafgaande aan het tijdstip waarop de in artikel 6 aangegeven periode van een jaar aanvangt, gedeeld door 6.
4. Bij de toepassing van het tweede en derde lid, kan al rekening worden gehouden met een wijziging van omstandigheden die binnen de in artikel 6 lid 1 van deze beleidsregel aangegeven periode van 12 maanden zal optreden.

Artikel 8 De wijze en het tijdstip van aanvragen

1. Het college stelt het recht op bijzondere bijstand op schriftelijke aanvraag vast.

2. De bijstand wordt door de gehuwden gezamenlijk aangevraagd, dan wel door één van hen met schriftelijke toestemming van de ander(en).
3. Het college kan besluiten het recht op bijzondere bijstand in bijzondere omstandigheden ambtshalve vast te stellen.
4. Een aanvraag bijzondere bijstand moet worden ingediend binnen een termijn van 12 maanden gerekend vanaf de datum van de factuur of ander bewijsstuk waaruit de datum en hoogte van de kosten blijkt.
5. Voor aanvragen bijzondere bijstand voor de kostensoorten als genoemd in de hoofdstukken 7 en 8 en 9 van deze beleidsregel geldt een afwijkende regeling en wordt de bijstand, analoog aan artikel 44 lid 1 van de PW, toegekend vanaf de dag waarop dit recht is ontstaan, voor zover deze dat niet ligt voor de dag waarop de belanghebbende zich heeft gemeld om deze bijstand aan te vragen.

Artikel 9 De hoogte van de bijstand

1. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt vastgesteld op basis van bijgevoegde verstrekkingenlijst. Voor zover de gevraagde kosten niet vermeld staan op deze lijst wordt de hoogte vastgesteld op individuele basis.
2. Een mogelijke besparing van kosten die algemeen gebruikelijk is, wordt op de bijzondere bijstand in mindering gebracht.

Hoofdstuk 3 Medische en sociaal noodzakelijke kosten

Artikel 10 Medische kosten

1. De Zvw, AWBZ, de Wmo of vergelijkbare regelingen zijn passende en toereikende voorliggende voorzieningen voor medische kosten. Kosten die onder de werkingssfeer van deze regelingen vallen maar waarvoor geen (volledige) vergoeding wordt gegeven komen niet voor bijzondere bijstand in aanmerking.
2. In afwijking van lid 1 verstrekt het college bijzondere bijstand voor de eigen bijdrage van de kosten van mondzorg en de aanschafkosten van een bril of contactlenzen tot het maximum vermeld in de verstrekkingenlijst.
3. Op medische indicatie kunnen de kosten van extra wasverzorging, kledingslijtage, extra stookkosten, maaltijdvoorziening en andere specifieke kosten ten gevolge van gebreken of ziekte van belanghebbende, indien hiervoor geen voorliggende voorziening is, in aanmerking komen voor bijzondere bijstand.

Artikel 11 Sociaal noodzakelijke kosten

1. Kosten waarbij sprake is van een sociale noodzaak kunnen door het college als bijzonder worden aangemerkt waarvoor bijzondere bijstand kan worden toegekend.
2. Onder sociaal noodzakelijke kosten worden bijvoorbeeld verstaan: de reiskosten voor het bezoeken van familieleden bij opname in een ziekenhuis, verpleeginstelling of detentie, de kosten van sociale alarmering of de ouderbijdrage voor uit huis geplaatste kinderen.

Hoofdstuk 4 Werkgerelateerde kosten

Artikel 12 Werkgerelateerde kosten

Werkenden met een laag inkomen, als bedoeld in artikel 5 lid 1 van deze beleidsregel, komen éénmaal per kalenderjaar in aanmerking voor een bijdrage om in werkgerelateerde kosten te voorzien.

Hoofdstuk 5 Bijzondere financiële regelingen

Artikel 13 Kosten beschermingsbewind en budgetbeheer

1. De salariskosten van beschermingsbewind komen voor bijzondere bijstand in aanmerking overeenkomstig de beschikking van de kantonrechter.
2. De kosten van (erkend) budgetbeheer komen in aanmerking voor bijzondere bijstand indien het college het budgetbeheer noodzakelijk acht.

Artikel 14 Suppletie op de aflossing bij leningen

1. Als er sprake is van een door het college noodzakelijk geachte lening bij een bank, waarbij het termijnbedrag (aflossing plus rente) hoger is dan de in de bijstandsnorm begrepen aflossingscapaciteit van 5% van het sociale minimum, verstrekt het college suppletie in de vorm van bijzondere bijstand.
2. De hoogte van de suppletie bedoeld in lid 1 is gelijk aan het verschil tussen de aflossingscapaciteit van belanghebbende en het door de bank vastgestelde termijnbedrag.

3. Een eenmaal vastgestelde suppletie wijzigt alleen indien de leefomstandigheden zich wijzigen, waardoor de belanghebbende gaat behoren tot een andere categorie zoals bedoeld in de paragrafen 3.2 en 3.3 van de PW.

Hoofdstuk 6 Rechtsbijstand

Artikel 15 Eigen bijdrage rechtsbijstand

De kosten van de eigen bijdrage rechtsbijstand komen in aanmerking voor bijzondere bijstand indien de belanghebbende een toevoeging heeft gekregen op grond van de Wrb en de kosten niet op andere wijze vergoed kunnen worden.

Hoofdstuk 7 Bijzondere bijstand ten behoeve van schoolgaande kinderen, personen die de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt of ouder, chronisch zieken of gehandicapten

Artikel 16 Maatschappelijke participatie

1. Schoolgaande kinderen en personen die de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt of ouder komen éénmaal per kalenderjaar in aanmerking voor een bijdrage om deelname aan sportieve, maatschappelijke, culturele of educatieve activiteiten mogelijk te maken.
2. Personen die op het moment van aanvraag aan te merken zijn als chronisch ziek of gehandicapt komen éénmaal per kalenderjaar in aanmerking voor een bijdrage om deelname aan sportieve, maatschappelijke, culturele of educatieve activiteiten mogelijk te maken.

Hoofdstuk 8 Woonlasten en inrichtingskosten

Artikel 17 Vaste lasten tijdens tijdelijk verblijf in een inrichting of ziekenhuis

Tijdens een tijdelijk verblijf in een inrichting of ziekenhuis kan er gedurende maximaal 6 maanden bijzondere bijstand worden verleend voor de doorbetaling van de vaste lasten in verband met het aanhouden van de woning in de gemeente Roermond vanaf het moment dat dit een wijziging van de norm tot gevolg heeft.

Artikel 18 Overbruggingsuitkering en inrichtingskosten

1. Indien een belanghebbende vanuit een niet verwijtbare inkomensloze situatie beschikt over onvoldoende draagkracht voor de betaling van de eerste kosten van levensonderhoud en inrichtingskosten en redelijkerwijs niet heeft kunnen reserveren voor deze kosten komt hij in aanmerking voor een overbruggingsuitkering en/of inrichtingskosten voor deze kosten.
2. Tot de in het eerste lid genoemde belanghebbenden behoren in ieder geval personen die de opvang in een Asielzoekerscentrum (AZC) verlaten.
3. De overbruggingsuitkering en de inrichtingskosten worden 'om niet' verstrekt.

Artikel 19 Woonkostentoeslag als bijzondere bijstand

1. Indien een eigen woning wordt bewoond of een huurwoning wordt bewoond waarbij geen aanspraak gemaakt kan worden op een (volledige) bijdrage op grond van de Wht komt de belanghebbende gedurende maximaal een jaar in aanmerking voor een woonkostentoeslag.
2. Indien het college overgaat tot bijstandsverlening als bedoeld in het vorige lid wordt aan belanghebbende, op grond van artikel 55 PW, de verplichting opgelegd om actief op zoek te gaan naar passende goedkopere woonruimte en deze te accepteren.

Artikel 20 Verblijfskosten bij crisisopvang

De kosten die een belanghebbende met onvoldoende draagkracht moet maken voor het gebruik van de crisisopvang in een instelling voor maatschappelijke opvangvoorziening of daarmee gelijkgestelde vormen van opvang in de gemeente Roermond komen in aanmerking voor bijzondere bijstand voor zover deze niet uit het beschikbare inkomen kunnen worden voldaan.

Hoofdstuk 9 Kosten levensonderhoud

Artikel 21 Jong meerderjarigen

1. De 18- tot 21-jarige die geen of onvoldoende beroep kan doen op de ouders voor de noodzakelijke kosten van het bestaan, komt in aanmerking voor (aanvullende) bijzondere bijstand voor de kosten van levensonderhoud.
2. Een 18- tot 21-jarige kan geen of onvoldoende beroep op de ouders doen als:
 - a. de onderhoudsplichtige ouder of ouders zijn overleden;
 - b. de jongere in het kader van de JW buiten het gezinsverband van de ouder of ouders is geplaatst;
 - c. er sprake is van een ernstig verstoorde relatie met de ouder(s).

3. Een aanvraag voor bijzondere bijstand voor levensonderhoud voor jong meerderjarigen wordt, analoog aan artikel 41 lid 4 van de PW, niet eerder ingediend dan vier weken na datum melding en wordt niet eerder dan vier weken na die melding door het college in behandeling genomen.

Artikel 22 Toeslag alleenstaande ouder

Indien de alleenstaande ouder geen aanspraak kan maken op het volledige kindgebonden budget vanwege het afwijkende partnerbegrip in de Awir, komt de alleenstaande ouder in aanmerking voor een toeslag alleenstaande ouder.

Artikel 23 Toeslag pensioengerechtigden

Een huishouden met personen in pensioengerechtigde leeftijd kan op verzoek een toeslag op het inkomen krijgen voor de vervanging van duurzame gebruiksgoederen wanneer het huishouden gedurende 3 jaar voorafgaand aan de datum van het verzoek een inkomen heeft gehad dat niet hoger is dan 130% van de bijstandsnorm.

Hoofdstuk 10 Slotbepalingen

Artikel 24 De wijze van verstrekken

1. In het besluit aan belanghebbende geeft het college aan in welke vorm de bijzondere bijstand wordt verleend, te weten: om niet, een geldlening of een borgstelling.
2. De bijzondere bijstand wordt om niet verleend, tenzij de PW of deze beleidsregel anders bepaalt.
3. Indien het college bijzondere bijstand verleent in de vorm van een borgstelling dan geldt deze borgstelling voor het brutobedrag van de schuld.

Artikel 25 De wijze van betalen

De betaling van de bijzondere bijstand vindt uitsluitend plaats op de volgende wijze:

- a. rechtstreeks aan de leverancier: op verzoek van belanghebbende op basis van een prijsopgave, óf;
- b. rechtstreeks aan de belanghebbende: als deze in bezit is van de definitieve nota dan wel andere bewijsstukken, óf;
- c. rechtstreeks aan belanghebbende: op zijn of haar verzoek op basis van een prijsopgave waarbij de belanghebbende op basis van artikel 55 van de PW de verplichting heeft om achteraf het definitieve betalingsbewijs of andere bewijsstukken waaruit de betaling blijkt te verstrekken.

Artikel 26 De aflossing van leenbijstand

1. Bij de vaststelling van de hoogte van het maandelijkse bedrag waarmee de leenbijstand wordt afgelost, dient de belanghebbende minimaal over 95% van het sociale minimum te kunnen blijven beschikken. Uitgangspunt is dat belanghebbende het inkomen dat hoger is dan 95% van het sociale minimum besteedt aan de aflossing van de lening. Doorbetalingen die ten behoeve van de belanghebbende worden gedaan, worden niet bij de vaststelling van deze norm in aanmerking genomen.
2. De aflossing van leenbijstand vindt gedurende maximaal 18 maanden plaats.
3. De hoogte van een eenmaal vastgestelde maandelijks aflossingsbedrag wijzigt alleen indien de leefomstandigheden wijzigen, waardoor de belanghebbende gaat behoren tot een andere categorie zoals bedoeld in de paragrafen 3.2 en 3.3 van de PW.
4. Indien er 18 maanden correct is voldaan aan de aflossingsverplichting en er resteert nog een openstaand bedrag aan leenbijstand, dan wordt dit restant omgezet in bijstand om niet.

Artikel 27 Onvoorziene omstandigheden en kennelijke hardheid

Het college handelt overeenkomstig met deze beleidsregel, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met deze beleidsregel te dienen uitgangspunten en doelen.

Artikel 28 Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze beleidsregel kan worden aangehaald als: 'Beleidsregel bijzondere bijstand 2025'.
2. De Beleidsregel bijzondere bijstand 2025 treedt met terugwerkende kracht in werking met ingang van 1 januari 2025.
3. De Beleidsregel Bijzondere bijstand 2015 wordt tegelijkertijd met de inwerkingtreding van deze beleidsregel ingetrokken.
4. Deze beleidsregel geldt voor aanvragen die gedaan worden vanaf 1 januari 2025.
5. Op aanvragen die ingediend zijn gedurende de periode dat de Beleidsregel Bijzondere bijstand 2015 van kracht was, wordt besloten op basis van deze laatstgenoemde beleidsregel.
6. De Beleidsregel Bijzondere bijstand 2025 is van toepassing tot 1 januari 2027.

Aldus besloten door het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Roermond in zijn vergadering van 4 februari 2025.

Het college van burgemeester en wethouders,

de secretaris, J. van Putten

de burgemeester, Y.F.W. Hoogtanders

Toelichting bij de Beleidsregel bijzondere bijstand 2025

Algemeen

Op 7 november 2024 heeft de gemeenteraad het beleidsplan Armoede en schulden roermond 2025-2028 'Bestaanszekerheid als kompas' vastgesteld. In dit beleidsplan is de visie van de gemeente Roermond over armoede en schulden vastgelegd en er zijn ook uitgangspunten geformuleerd met betrekking tot de minimaregelingen. Deze beleidsregel is gebaseerd op de uitgangspunten van dit beleidsplan.

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Begrippen die in de Participatiewet(PW) voorkomen en zijn gedefinieerd hebben in deze beleidsregel dezelfde betekenis. Ten aanzien van een aantal andere begrippen is in deze beleidsregel een definitie gegeven.

Artikel 2 Aard van de bijzondere bijstand

Door bijzondere omstandigheden kan het voorkomen dat in het individuele geval de uitkeringsnorm of het inkomen niet (volledig) toereikend is ter voorziening in bepaalde bijzondere noodzakelijke kosten. Voor zover de belanghebbende geen beroep kan doen op een voorliggende voorziening en de betreffende uitgaven noodzakelijk zijn en evenmin uit de eigen middelen kunnen worden voldaan, kan bijzondere bijstand worden verleend.

Het maatwerkprincipe geldt, wat betekent dat uit de bijzondere individuele omstandigheden de noodzaak van de kosten moet blijken en dat in elke specifieke situatie een zorgvuldige afweging gemaakt dient te worden, rekening houdende met de individuele omstandigheden van de belanghebbende. Om uniformiteit in de werkwijze te bevorderen zijn enkele veel voorkomende kostensoorten nader omschreven in de artikelen 10 tot en met 21 van deze beleidsregel.

Artikel 3 De draagkracht

Voor de verlening van bijzondere bijstand is het geen vereiste dat men een bijstandsuitkering voor levensonderhoud ontvangt. Bijzondere bijstand is toegankelijk voor iedereen met een laag inkomen.

Bepalend is de draagkracht van de belanghebbende(n). Is er sprake van geen of slechts een beperkte draagkracht, dan kan aanspraak op bijzondere bijstand bestaan voor specifieke kosten, die niet uit het reguliere inkomen of uit de algemene bijstand kunnen worden voldaan.

De bijzondere noodzakelijke kosten moeten de draagkracht te boven gaan.

Artikel 4 Vaststelling van de draagkracht

De middelen en het vermogen zoals genoemd in de artikelen 31 tot en met 34 PW worden tot de aanwezige draagkracht gerekend. Het vermogen, voor zover dat het de grens van het vrij te laten vermogen niet te boven gaat, wordt buiten beschouwing gelaten. Het vermogen, voor zover dat meer bedraagt dan de genoemde normen in artikel 34 lid 3 PW, dient eerst aangewend te worden voor de betaling van de bijzondere noodzakelijke kosten.

Een uitzondering wordt gemaakt voor de individuele inkomenstoelag. De individuele inkomenstoelag wordt alleen tot de draagkracht gerekend als het gaat om de aanschaf van duurzame gebruiksgoederen zoals genoemd in artikel 51 van de PW. De individuele inkomenstoelag is namelijk in het leven geroepen voor huishoudens die al meerdere jaren moeten rondkomen van een minimuminkomen en daardoor moeilijk kunnen reserveren voor onverwachte uitgaven zoals duurzame gebruiksgoederen. Daarom is het college van mening dat de individuele inkomenstoelag ingezet kan worden voor de aanschaf van duurzame gebruiksgoederen. Het college maakt hierbij gebruik van de beleidsruimte die artikel 35 PW biedt.

In het geval de belanghebbende geen beroep kan doen op een individuele inkomenstoelag voorziet artikel 51 PW in de regelgeving met betrekking tot de verlening van bijzondere bijstand voor noodzakelijke duurzame gebruiksgoederen. Om deze reden is in deze beleidsregel hiervan geen nadere uitwerking opgenomen.

Lid 4: Bij huishoudens die een ander inkomen dan bijstand ontvangen, dient het inkomen afgezet te worden tegen het sociale minimum. Eén van de uitgangspunten van het nieuwe armoedebelief is dat werken moet lonen. Hierbij wil het college bijzondere aandacht schenken aan werkende huishoudens met een inkomen dat iets hoger is dan het sociale minimum.

Door het hogere inkomen komen deze huishoudens niet meer (volledig) in aanmerking voor bijzondere bijstand. Dit lijkt terecht, maar tegelijkertijd kan het zijn dat het besteedbare inkomen niet toeneemt vanwege de kosten van kinderopvang. Deze armoedeval - minder besteedbaar inkomen, ook al wordt er meer gewerkt - is een ongewenste situatie. Het zorgt immers voor een belemmering om te participeren op de arbeidsmarkt. Bij het beoordelen van het recht op bijstand dient derhalve rekening te worden gehouden met de eigen bijdrage die deze huishoudens betalen voor de kosten van officieel geregistreerde kinderopvang op grond van de Wko. De eigen bijdrage dient in mindering te worden gebracht op de maandelijkse draagkracht. Hiermee worden werkenden met een laag inkomen doelgericht ondersteund wanneer zij ondanks het hebben van werk nog een beroep moeten doen op bijzondere bijstand.

Het toepassen van deze systematiek sluit aan op de inspanningen van het college om de armoedeval – waarbij in het bijzonder aandacht is voor de armoedeval van werkenden met een laag inkomen – te verminderen.

Lid 5: Belanghebbenden die opgenomen zijn in een minnelijke of wettelijke schuldregeling (WSNP) worden geacht geen draagkracht te hebben. Onder een minnelijke schuldregeling wordt ook bedoeld een afgesloten saneringskrediet. Hetzelfde geldt voor belanghebbenden waarbij beslag ligt op het inkomen waardoor zij slechts de beschikking hebben op een inkomen ter hoogte van de beslagvrije voet.

Artikel 5 Draagkrachtpercentages

Voor zover het inkomen meer bedraagt dan 130% van het sociale minimum, dient het verschil aangewend te worden voor de betaling van de uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten. Voor zover deze kosten niet voldaan kunnen worden uit de aanwezige draagkracht bestaat aanspraak op bijzondere bijstand.

Voor bijzondere bijstand voor woonlasten en inrichtingskosten en aanvullende bijstand voor de kosten van levensonderhoud van jong meerderjarigen zoals beschreven hoofdstukken 8 en 9 geldt dat er sprake is van draagkracht zodra het van toepassing zijnde sociale minimum overschreden wordt.

Artikel 6 Draagkrachtperiode

Bij het vaststellen van de draagkracht ten behoeve van een aanvraag voor incidentele bijzondere bijstand wordt de draagkracht op basis van 12 maanden berekend. De berekende draagkracht wordt vervolgens in mindering gebracht op de noodzakelijke kosten.

Bij het vaststellen van de draagkracht ten behoeve van een aanvraag voor periodieke bijzondere bijstand wordt de draagkracht per maand berekend, afgestemd op het aantal maanden waarop de verstrekking betrekking heeft. De berekende maandelijkse draagkracht wordt vervolgens maandelijks in mindering gebracht op de kosten van de noodzakelijke kosten.

Voor belanghebbenden die van de afdeling Sociale Zaken een bijstandsuitkering ontvangen is het duidelijk dat de draagkracht nihil is. Er zal dan ook geen draagkrachtberekening plaats hoeven te vinden.

Bij huishoudens met een ander (laag) inkomen wordt het inkomen afgezet tegen het van toepassing zijnde draagkrachtpercentage.

Artikel 7 Vaststellen maandinkomen

Indien ten tijde van de aanvraag vaststaat dat de financiële omstandigheden van de aanvrager binnen de draagkrachtperiode van 12 maanden aanmerkelijk zullen veranderen, kan de draagkracht in de loop van het draagkrachtjaar dienovereenkomstig worden aangepast. De belanghebbende zal door het overleggen van bewijsstukken moeten aantonen in hoeverre de draagkracht zal verminderen of toenemen door de gewijzigde omstandigheden.

Artikel 8 De wijze en het tijdstip van aanvragen

Bijzondere bijstand wordt op aanvraag verstrekt. In bijzondere situaties, bijvoorbeeld bij zeer ernstige ziekte, geestelijk onvermogen, calamiteiten of andere door het college te bepalen situaties kan de bijzondere bijstand ambtshalve worden verstrekt.

Een aanvraag voor bijzondere bijstand kan worden ingediend uiterlijk binnen 12 maanden ná de datum van de factuur of een ander betalingsbewijs waaruit de kosten en het tijdstip dat deze gemaakt zijn blijken.

Voor de kosten zoals genoemd in hoofdstuk 7 en 8 van deze beleidsregel dient de bijstand vooraf te worden aangevraagd. Voor bijzondere bijstand voor levensonderhoud voor jong meerderjarigen zoals genoemd in artikel 20 van deze beleidsregel geldt, analoog aan de bepalingen van artikel 41 lid 4 en

artikel 44 lid 1 van de PW voor het aanvragen van algemene bijstand door jongeren tot 27 jaar, een wachtperiode van vier weken voordat de bijstand kan worden aangevraagd.

Artikel 9 De hoogte van de bijstand

In dit artikel worden de uitgangspunten beschreven aan de hand waarvan de hoogte van de bijstand wordt berekend.

Lid 1: De maximale hoogte van de bijzondere bijstand wordt vermeld in de bij deze beleidsregel horende verstrekkingenlijst. In beginsel sluit het college bij het bepalen van de hoogte van de bijstand aan bij de vastgestelde prijzen van het Nationaal Instituut voor Budgetvoorlichting (Nibud).

Het Nibud is een onafhankelijke stichting die adviseert en informeert over financiën van huishoudens. De gebruikelijke prijzen van een groot aantal kostensoorten worden jaarlijks gepubliceerd in de prijzen-gids Nibud. Voor een aantal kostensoorten worden afwijkende bedragen gehanteerd omdat de door Nibud gehanteerde bedragen niet in verhouding staan tot de bijstandswet als bestaansminimum of omdat deze kostensoorten ontbreken in de prijzengids.

Lid 2: In verband met het uitgangspunt dat de PW in het stelsel van bestaansvoorzieningen de plaats inneemt van het laatste vangnet, speelt het begrip voorliggende voorziening een bepalende rol. Volgens artikel 15 van de PW bestaat er geen recht op bijstand voor zover een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening die, gezien haar aard en doel, wordt geacht voor de belanghebbende toereikend en passend te zijn. De bijzondere bijstand in het kader van de PW mag het beleid, dat gevoerd wordt bij voorliggende voorzieningen niet doorkruisen. Het recht op bijstand strekt zich evenmin uit tot de kosten die in de voorliggende voorziening als niet noodzakelijk worden aangemerkt.

Lid 3: Een besparing van kosten die algemeen gebruikelijk zijn, wordt op de bijzondere bijstand in mindering gebracht. Een voorbeeld hiervan is het eigen aandeel in de kosten van een maaltijdvoorziening. Immers, iedereen heeft kosten in verband met voeding. De kosten van een maaltijd behoren tot de algemene kosten van het bestaan. Het wordt daarom billijk geacht dat belanghebbenden, die aangewezen zijn op een maaltijdvoorziening, zelf een eigen aandeel betalen in de kosten hiervan.

Artikel 10 Medische kosten

Een van de beginselen van de bijstandswet is dat er geen recht bestaat op bijstand voor zover een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening die, gezien haar aard en doel, wordt geacht voor de belanghebbende toereikend en passend te zijn. Het recht op bijstand strekt zich evenmin uit tot kosten die in de voorliggende voorziening als niet noodzakelijk worden aangemerkt.

De AWBZ, de Wmo en de Zvw vergoeden noodzakelijke kosten die verband houden met (para)medische behandelingen. In principe zijn deze regelingen toereikend en passend waardoor er geen recht op bijstand bestaat. Het college maakt uit een overwegingen van billijkheid een uitzondering gemaakt voor enkele veel voorkomende medische kosten, t.w. tandartskosten en de kosten van een bril. Onder tandartskosten wordt deze beleidsregel verstaan de kosten van 'mondzorg': tandheelkundige zorg door een tandarts, mondhygiënist, tandprotheticus of orthodontist.

De kosten die een belanghebbende in dit kader moet maken, komen op grond van deze beleidsregel voor bijstandsverlening in aanmerking conform de hiervoor gestelde normbedragen in de verstrekkingenlijst.

In het derde lid worden voorbeelden van kosten genoemd ten gevolge van ziekte of gebrek waarbij geen voorliggende voorziening aan te wijzen is maar die toch aan te merken zijn als bijzondere noodzakelijke kosten van het bestaan. Na een objectieve indicatie van een medisch deskundige kan hiervoor bijzondere bijstand worden verstrekt.

Artikel 11 Sociaal noodzakelijke kosten

Kostensoorten waarbij sprake is van een sociale noodzaak en waarvoor geen voorliggende voorziening voorhanden is kunnen als bijzonder worden aangemerkt en komen in beginsel voor bijstand in aanmerking, mits ook aan de andere criteria voor bijzondere bijstandsverlening is voldaan.

Volstaan wordt met deze algemene formulering omdat het specifieke situaties betreft die moeilijk in algemene regelgeving vast te leggen zijn. Aanvragen om bijzondere bijstand voor dit soort kosten vragen om een individuele beoordeling, rekening houdend met de omstandigheden van de belanghebbende en/of het gezin.

Artikel 12 Werkgerelateerde kosten

Het nieuwe armoedebeloid gaat er van uit dat werken moet lonen. Daarom kunnen werkenden met een laag inkomen éénmaal per kalenderjaar in aanmerking komen voor een bijdrage vanuit de bijzondere bijstand voor werkgerelateerde kosten. Onder werkenden worden verstaan mensen in loondienst, zelfstandigen (bijvoorbeeld zzp-ers met een laag inkomen) maar ook mensen die vrijwilligerswerk doen.

Werkgerelateerde kosten komen in aanmerking voor vergoeding voor zover deze kosten niet door de werkgever voldaan worden of vergoed worden door de verstrekte onkostenvergoeding, een vrijwilligersvergoeding of een andere regeling. Onder werkgerelateerde kosten worden verstaan: alle kosten verbonden aan het verrichten van werkzaamheden zoals reiskosten en werkkleding.

Voor bijstandsgerechtigden kunnen de werkgerelateerde kosten die bijdragen aan de arbeidsinschakeling of een re-integratietraject ten laste worden gebracht van het participatiebudget.

Artikel 13 Kosten beschermingsbewind en budgetbeheer

Er bestaat recht op bijzondere bijstand indien de kantonrechter een beschikking heeft afgegeven waarin hij de hoogte van de beloning voor de bewindvoerder heeft bepaald. Daarnaast verleent het college ook bijzondere bijstand indien de bewindvoerder aan de belanghebbende vooruitlopend op de rechterlijke beschikking voorschotten in rekening brengt. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt afgestemd op de door de rechter in de beschikking vastgestelde kosten van bewindvoering of de door de bewindvoerder in rekening gebrachte voorschotten. Laatste genoemde beloning wordt vastgesteld op basis van de aanbevelingen van het Landelijk Overleg Voorzitters Civiele en Kantonsectoren. Indien er sprake is van bewindvoering in het kader van de Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen (WSNP) kan aan de belanghebbende geen bijzondere bijstand verleend worden voor de hiermee gepaard gaande kosten. De WSNP is opgenomen in de Faillissementswet (FW). De FW voorziet al in het al dan niet toekennen van voorschotten en het salaris van de WSNP-bewindvoerder (Zie CRvB 21-06-2011, nr. 10/316 VWWB).

Lid 2 van dit artikel heeft betrekking op de kosten van het budgetbeheer. Het college bepaalt de vorm van het budgetbeheer. Belanghebbenden zijn verplicht om hieraan hun volledige medewerking te verlenen. Het team schuldhulpverlening van het cluster Sociale Zaken werkt samen met het Algemeen Maatschappelijk Werk Midden-Limburg en de Kredietbank Limburg, met als doelstelling hulp te verlenen bij het oplossen van schulden.

Indien het budgetbeheer bijdraagt aan het re-integratietraject van betrokkene, kunnen de kosten ten laste worden gebracht van het participatiebudget.

Artikel 14 Suppletie op de aflossing bij leningen

Een eenmaal vastgestelde suppletie wordt niet aangepast bij normwijzigingen gebaseerd op halfjaarlijkse indexering van de bijstandsnormen. Alleen bij een wijziging van de norm, toeslag of verlaging als gevolg van verandering van leefvorm, bijvoorbeeld van gehuwde naar alleenstaande ouder, of als gevolg van het verkrijgen een hogere norm als gevolg van het gaan behoren tot een andere leeftijdscategorie, vindt een herberekening van de hoogte van de suppletie plaats.

Artikel 15 Eigen bijdrage rechtsbijstand

Er bestaat recht op bijzondere bijstand voor de kosten van de eigen bijdrage voor rechtsbijstand indien deze kosten noodzakelijk zijn. De noodzakelijkheid wordt aangenomen als er een advocaat is toegevoegd op grond van de Wet op de rechtsbijstand. In een aantal gevallen wordt de eigen bijdrage terugbetaald (bijvoorbeeld bij de kostenveroordeling van de tegenpartij is dit verdisconteerd in de forfaitaire vergoeding bij veroordeling van de tegenpartij in de kosten of is hierop reductie mogelijk als vooraf een juridisch advies is gevraagd via het Juridisch Loket).

Omgekeerd geldt dat, indien het verzoek om toevoeging van een advocaat door de Raad voor de Rechtsbijstand is afgewezen, de procedure in beginsel niet noodzakelijk is.

Een beroep op de rechtsbijstandverzekering van een belanghebbende kan een voorliggende voorziening zijn.

Artikel 16 Maatschappelijke participatie

Personen die de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt of ouder, personen die op het moment van aanvraag chronisch ziek of gehandicapt zijn, schoolgaande kinderen met een inkomen tot 130% van het sociale minimum en niet over in aanmerking te nemen vermogen beschikken komen één maal per jaar in aanmerking voor bijzondere bijstand ad € 100,- om de deelname aan sportieve, maatschappelijke, culturele en/of educatieve activiteiten mogelijk te maken. De minderjarige ten laste komende kinderen van belanghebbenden die onder deze groep vallen, komen in aanmerking voor deze jaarlijkse bijdrage.

Het is niet nodig om bij de verstrekking van deze bijdrage te controleren op besteding van deze bijdrage. Het college gaat ervan uit dat iedereen de doelgroep deze kosten maakt waardoor standaard controle van de besteding niet nodig is. Dit is conform de uitgangspunten van het nieuwe armoedebeleid vanaf 2025. Hierin is opgenomen dat we de minimaregelingen vereenvoudigd worden en waarbij we meer uitgaan van vertrouwen. Eventueel kan er steekproefsgewijs een controle plaatsvinden om de doelmatigheid van te verstrekking te beoordelen.

Artikel 17 Vaste lasten tijdens tijdelijk verblijf in een inrichting of ziekenhuis

Dit artikel regelt de verlening van bijzondere bijstand voor diegenen die een algemene bijstands- uitkering ontvangen en worden opgenomen in een inrichting of ziekenhuis. In de regel zal bij een opname in een

inrichting of ziekenhuis de algemene bijstand worden voortgezet naar de norm voor verblijf in een inrichting. Deze norm is echter enkel bedoeld als zak- en kleedgeld tijdens het verblijf in een inrichting of ziekenhuis. Bij een tijdelijk verblijf in een inrichting of ziekenhuis kan aan de belanghebbende bijzondere bijstand worden verstrekt om te voorzien in de kosten van de huur en vaste lasten verband houdende met het aanhouden van de eigen woning. Het moet dan wel duidelijk zijn dat het gaat om een tijdelijk verblijf en dat het voorzienbaar is dat belanghebbende terugkeert naar de eigen woning. Vanuit uitvoeringsoptiek is aanpassing van de uitkering bij een kortdurende opname namelijk niet zinvol en geeft onnodige administratieve werkzaamheden. Veelal is de betreffende belanghebbende reeds ontslagen uit het ziekenhuis terwijl de wijziging van de uitkering dan nog moet worden afgehandeld. Vanwege uitvoeringsoverwegingen is er een maximale termijn verbonden van 6 maanden aan de bijstandsverlening voor de doorbetaling van de vaste lasten. Indien deze termijn wordt overschreden onderzoekt het college in hoeverre terugkeer naar de woning voorzienbaar is en kan het college besluiten de periodieke bijzondere bijstand voort te zetten.

Artikel 18 Overbruggingsuitkering en inrichtingskosten

In principe behoren de kosten van levensonderhoud en inrichtingskosten tot de algemene kosten van bestaan waarin een belanghebbende moet voorzien door reservering vooraf of gespreide betaling achteraf door middel van het aangaan van een lening bij bijvoorbeeld de Kredietbank.

In de praktijk zijn er echter een aantal situaties aan te wijzen waarin een belanghebbende niet geacht kan worden in staat te zijn geweest om voor deze kosten te reserveren en dit ook niet verwijtbaar is. Het gaat dan bijvoorbeeld om statushouders die na een verblijf in een AZC reguliere huisvesting krijgen of personen die na een echtscheiding de echtelijke woning hebben moeten verlaten en geen of onvoldoende middelen hebben om in deze kosten te voorzien. Maar het kan ook gaan om andere niet voorziene situaties waarin het een inwoner niet aan te rekenen is dat er geen of onvoldoende middelen zijn om een nieuwe start te maken. In deze gevallen is het college van mening dat strikte toepassing van het voorgaande niet redelijk is. In deze en vergelijkbare gevallen kan bijstand 'om niet' worden verstrekt.

Het begrip 'niet verwijtbaar' is toegevoegd omdat het vanuit een oogpunt van bijstandsverlening niet wenselijk is om in gevallen waarin er een ongenoegzaam besef van verantwoordelijkheid is getoond voor de voorziening in het bestaan, wordt overgegaan tot verstrekking van bijstand om niet voor deze kosten. Detentie is hiervan een voorbeeld. Na detentie kan een belanghebbende ook in aanmerking komen voor bijstand voor deze kosten maar zal het college steeds een individuele afweging maken om de bijstand 'om niet' of in de vorm van een geldlening te verstrekken.

Artikel 19 Woonkostentoeslag als bijzondere bijstand

Met betrekking tot verzoeken voor bijzondere bijstand voor een woonkostentoeslag dient een onderscheid gemaakt te worden tussen de bewoners van een huurwoning en een woning in eigendom. Bij een huurwoning is de hoogte van de woonkostentoeslag gelijk aan de gemiste huurtoeslag. Bij een eigen woning wordt de hoogte van de woonkostentoeslag bepaald aan de hand van een huurwoning met vergelijkbare woonlasten en de daarbij gemiste huurtoeslag.

De woonkostentoeslag wordt maximaal toegekend voor de periode van een jaar. Aan de bijstandsverlening wordt de verplichting verbonden dat de belanghebbende op zoek gaat naar passende woonruimte. Hieronder wordt verstaan een woning waarvan de woonlasten uit het beschikbaar staande inkomen voldaan kunnen eventueel aangevuld worden met een bijdrage op grond van de Wht.

Artikel 20 Verblijfskosten bij crisisopvang

Belanghebbenden die verblijven in een instelling voor crisisopvang (bijvoorbeeld bij de maatschappelijke opvangvoorziening Moveoo) hebben vaak hoge verblijfskosten die niet geheel voldaan kunnen worden uit de bijstandsnorm. Dit artikel garandeert dat deze belanghebbenden, na aftrek van de verblijfskosten, kunnen blijven beschikken over een bedrag ter hoogte van de norm zak- en kleedgeld.

Artikel 21 Jong meerderjarigen

De jong meerderjarige zal primair een beroep moeten doen op de onderhoudsverplichting die op zijn ouder of ouders rust. Het college onderzoekt actief in hoeverre de ouders aan hun onderhoudsverplichting kunnen voldoen en welke omstandigheden een uitzondering op deze regel van onderhoudsplicht rechtvaardigen. De aanvrager zal dus objectief moeten aantonen dat de ouders niet in staat zijn of niet voornemens zijn om de jongmeerderjarige in het levensonderhoud te ondersteunen. Het college kan zelf ook contact opnemen met de ouders.

In de artikelen 41 en 44 van de PW is geregeld dat jongeren tot 27 jaar een wachttijd hebben van vier weken voordat zij een uitkering kunnen aanvragen voor algemene bijstand voor levensonderhoud. In deze vier weken dient de jongere op zoek te gaan naar werk en/of opleiding. Voor bijzondere bijstand voor levensonderhoud is, analoog aan de wettelijke bepalingen, in deze beleidsregel een vergelijkbare regeling opgenomen.

Artikel 22 Toeslag alleenstaande ouder

Met ingang van 1 januari 2015 kent de bijstandswet slechts twee normen: de norm alleenstaande en de norm gehuwden. De norm alleenstaande ouder is komen te vervallen en aanvullende inkomensondersteuning voor levensonderhoud voor de alleenstaande ouder vindt plaats via (een verhoging) van het kindgebonden budget via de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir). Een aantal alleenstaande ouders kan geen aanspraak maken op het verhoogde kindgebonden budget vanwege het afwijkende partnerbegrip in de Awir. Het gaat dan bijvoorbeeld om de alleenstaande ouder die samenwoont met vader of moeder of alleenstaande ouders waarbij de partner in het buitenland of in detentie verblijft. Dit artikel regelt dat de alleenstaande ouder die hier geen aanspraak op kan maken (tijdelijk) via bijzondere bijstand gecompenseerd kan worden voor het gemis aan deze middelen, die bestemd zijn voor levensonderhoud.

Artikel 23 Toeslag pensioengerechtigden

De Participatiewet kent in artikel 36 een categoriale regeling voor huishoudens tot de pensioengerechtigde leeftijd die langdurig afhankelijk zijn van een laag inkomen, de zogenaamde individuele inkomens-toeslag. Deze toeslag is in het verleden in het leven geroepen om langdurige minima in staat te stellen om vervangingsuitgaven te doen voor duurzame gebruiksgoederen. Geconstateerd werd dat huishoudens die lang moeten leven van een laag inkomen niet de mogelijkheid hebben om te reserveren voor toekomstige uitgaves.

De gemeente heeft op onderdelen beleidsvrijheid om de voorwaarden hiervoor te bepalen zoals de periode dat huishoudens een laag inkomen hebben en de hoogte van dat inkomen. Ook beoordeelt de gemeente of deze huishoudens 'zicht op inkomensverbetering' hebben. De gemeente heeft dit geregeld in de Verordening individuele inkomensvoet.

Voor pensioengerechtigden bestaat een dergelijke regeling niet terwijl langdurige minima in deze leeftijdscategorie zich in vergelijkbare omstandigheden kunnen bevinden en er voor een categoriale verstrekking geen wettelijke bevoegdheid bestaat.

Om deze reden is in deze beleidsregel een vergelijkbare regeling opgenomen in deze beleidsregel. In artikel 51 van de Participatiewet is de bevoegdheid opgenomen voor het college om individuele bijzondere bijstand te verstrekken voor duurzame gebruiksgoederen. De regels hieromtrent kunnen worden opgenomen in de beleidsregel bijzondere bijstand.

Verschil met de individuele inkomensvoet is echter dat huishoudens de te vergoeden kosten voor duurzame gebruiksgoederen moeten aantonen. Na aantonen van de daadwerkelijke kosten kan tot vergoeding worden overgaan. Bij de hoogte van de maximaal te vergoeden bedragen wordt aangesloten bij de actuele bedragen van de individuele inkomensvoet.

Als het gaat om duurzame gebruiksgoederen dan gaat het om de kosten van aanschaf van in een huishouden benodigde gebruiksgoederen met een duurzaam karakter.

Het kan dan gaan bijvoorbeeld om de vervanging van (niet limitatieve lijst):

- Wasmachine;
- Koelkast;
- Stofzuiger;
- Ovenapparaat;
- Vloerbedekking;
- Meubilair.

Artikel 24 De wijze van verstrekken

In elk besluit aan belanghebbende zal het college moeten aangeven in welke vorm zij de bijstand gaat verlenen, te weten om niet, in de vorm van een geldlening of op borgtocht.

Uitgangspunt is dat de bijstand om niet wordt verleend, tenzij de PW of deze beleidsregel anders voorschrijft.

Artikel 25 De wijze van betalen

Om uniformiteit te bewaren is in dit artikel beschreven op welke wijze tot betaling overgegaan kan worden.

Artikel 26 De aflossing van leenbijstand

In dit artikel wordt beschreven op welke wijze de hoogte van de aflossing aan verstrekte leenbijstand wordt vastgesteld.

In lid 3 wordt beschreven dat bij een door het college noodzakelijk geachte lening aflossing plaatsvindt gedurende maximaal 18 maanden. Deze termijn sluit aan bij de maximale termijnen van aflossingen van minnelijke schuldsaneringen. Over het algemeen wordt aangenomen dat het niet wenselijk is dat belanghebbenden langer dan 18 maanden afhankelijk zijn van een inkomen van 95% van het sociale minimum. Na een correcte aflossing gedurende deze periode gaat het college dan ook over tot kwijtschelding van het restant aan leenbijstand.

De term 'correcte aflossing' behoeft nadere toelichting. In de praktijk komt het namelijk voor dat er door een beslaglegging, bronheffing of andere omstandigheden reden is om de aflossing op de leenbijstand op te schorten of tijdelijk lager vast te stellen, waardoor de belanghebbende niet meer aan de eerder vastgestelde aflossingsverplichting kan voldoen.

In dit soort situaties komt de belanghebbende in aanmerking voor bijstand om niet als hij aan de volgende voorwaarden heeft voldaan:

- wanneer de belanghebbende gedurende 18 maanden het oorspronkelijk vastgestelde aflossingsbedrag per maand heeft voldaan, hierbij wordt uitgegaan van een minimale maandelijkse aflossing van de bijstandsnorm per maand, of;
- wanneer de belanghebbende een totaalbedrag heeft afgelost dat gelijk is aan 18 maal het oorspronkelijk vastgestelde (maand)aflossingsbedrag.

Artikel 27 Onvoorziene omstandigheden en kennelijke hardheid

Bij dringende redenen of bijzondere omstandigheden kan het college afwijken van het gestelde in deze beleidsregel. Bij dringende redenen valt te denken aan een acute noodsituatie van levensbedreigende aard of een situatie die wegens het ontbreken van financiële middelen tot blijvend ernstig lichamelijke of psychische schade zou leiden. De slechte financiële situatie van de belanghebbende wordt op zichzelf niet als een dringende reden beschouwd.

Artikel 28 Inwerkingtreding en citeertitel

In dit artikel is de inwerkingtreding en citeertitel geregeld evenals de intrekking van de voorgaande beleidsregel. Deze beleidsregel treedt in werking per 1 januari 2025, zodat met het vaststellen van deze beleidsregel op 4 februari 2025 terugwerkende kracht dient te worden verleend.

Bijlage: verstrekkingenlijst bij Beleidsregel bijzondere bijstand 2025

<i>Kosten genoemd in de beleidsregel</i>		
Artikel	Kostensoort	Tot welk bedrag
Algemeen	Algemeen	Uitgangspunt voor de verstrekkingen is de Prijzengids Nibud.
Art. 10 lid 2	Mondzorg	Bijstand ter hoogte van de eigen bijdrage tot maximaal het bedrag dat vergoed zou worden vanuit een bij zorgverzekeraar CZ afgesloten aanvullende verzekering Tandarts. In het geval de belanghebbende geen aanvullende tandartsverzekering heeft afgesloten wordt bijstand verstrekt ter hoogte van het bedrag dat zou resteren (de eigen bijdrage) als de belanghebbende wel een aanvullende verzekering Tandarts bij de CZ zou hebben afgesloten tot maximaal het totaalbedrag dat jaarlijks voor vergoeding in aanmerking komt op basis van deze verzekering.
Art. 10 lid 2	Kosten bril of contactlenzen	Een vergoeding voor aanschafkosten van een bril of contactlenzen kan éénmaal per 24 maanden plaatsvinden volgens de volgende richtprijzen: Montuur: maximaal € 100,00, Enkelfocaal glas: maximaal € 95,00 per glas, Multifocaal glas: maximaal € 185,00 per glas. Contactlenzen: maximaal € 190,00 per paar. De kosten van contactlensenvloeistof komen niet voor bijstandsverlening in aanmerking. Bij gewijzigde oogsterkte(s) binnen de termijn van 24 maanden is op nieuw bijstandsverlening mogelijk voor de kosten van (één van) de glazen of contactlenzen. Indien belanghebbende een vergoeding vanuit de zorgverzekering ontvangt voor de kosten van een bril / contactlenzen wordt deze vergoeding in mindering gebracht op de totale kosten van de bril. Het restant bedrag wordt vervolgens afgezet tegen bovenstaande maximale bedragen.
Art. 12	Werkgerelateerde kosten	Per werkend meerderjarig gezinslid maximaal € 100,00 per kalenderjaar.
Art. 15	Eigen bijdrage rechtsbijstand	Eigen bijdrage van de toevoeging, het griffierecht en andere bijkomende kosten die nodig zijn om de gerechtelijke procedure in te stellen.
Art. 16	Maatschappelijke participatie	Per gezinslid die voor deze bijdrage in aanmerking komt t € 100,00 per kalenderjaar.
Art. 17	Vaste lasten tijdens tijdelijk verblijf in inrichting of ziekenhuis	Maandelijks te betalen huur (rekening houdende met een eventuele aanspraak op huurtoeslag), kosten vastrecht water, elektriciteit en gas, premie inboedelverzekering. Bij een eigen woning is de hoogte van de bijzondere bijstand gelijk aan kosten bij een huurwoning met vergelijkbare woonlasten.
Art. 18	Overbruggingsuitkering	125% van de bijstandsnorm exclusief vakantietoeslag die voor cliënt geldt. Inkomsten uit leefgeld van het Coa worden niet in mindering gebracht op de overbruggingsuitkering of de algemene bijstand.
	Inrichtingskosten	60 % van het bedrag totaal inboedel uit de actuele prijzengids Nibud (tabel 2.1A & 2.1B). Dus niet totaal inboedel (per 10 jaar). <u>Grote gezinnen</u> De tabellen gaan maar tot 4 kinderen. Als het gezin meer dan 4 kinderen heeft wordt het bedrag van het inboedelpakket met 4 kinderen verhoogd met een bedrag voor elk bijkomend kind. Het bedrag per bijkomend kind is gelijk aan 60% van het verschil tussen totaal inboedel 4 kinderen en totaal inboedel 0 kinderen gedeeld door 4.

		<u>Na-reizigers statushouders</u> Het verschil tussen het bedrag voor het complete gezin en het bedrag wat al ontvangen is bij eerdere toekenning(en). <u>Kamerbewoning</u> 25% van het bedrag totaal inboedel uit de actuele prijzengids Nibud (tabel 2.1A & 2.1B). Dus niet totaal inboedel (per 10 jaar). <u>Echtscheiding/verlating</u> Maximaal 60% van het bedrag totaal inboedel uit de actuele prijzengids Nibud (tabel 2.1A & 2.1B). Waarbij spullen en vermogen uit de boedel-scheiding de voorliggende voorziening zijn. Waar mogelijk en indien noodzakelijk geacht wordt bijzondere bijstand verleend voor de aanschaf van tweedehands goederen via bijvoorbeeld Kringloopcentra en Marktplaats.
Art. 19	Woonkostentoeslag	Bij een huurwoning is de hoogte gelijk aan de gemiste huurtoeslag en eventueel de kosten boven de subsidiabele huurgrens. Bij een eigen woning is de hoogte van de bijzondere bijstand gelijk aan de huurtoeslag bij een huurwoning met vergelijkbare woonlasten en eventueel de kosten boven de subsidiabele huurgrens.
Art. 20	Verblijf crisisopvang bij Moveoo	De hoogte van de bijstand wordt zo vastgesteld dat belanghebbende, na aftrek van de kosten van de opvang de beschikking heeft over een bedrag naar de hoogte van de norm inrichting conform art. 23 lid 1 PW inclusief vakantietoeslag en verhoogd met het bedrag zoals genoemd in artikel 23 lid 2 van de PW. Om de uitvoering in de praktijk eenvoudig te houden wordt een maandelijks vast bedrag aan bijzondere bijstand toegekend. <u>Berekening bijzondere bijstand:</u> 1. Bereken het verschil tussen de bijstandsnorm en de gemiddelde kosten van de crisisopvang per maand. (De gemiddelde kosten van de crisisopvang per maand worden berekend door vermenigvuldiging van de dagkosten met 365 en vervolgens dit bedrag te delen door 12). 2. Dit bedrag vervolgens in mindering brengen op de bijstandsnorm ex. art. 23 PW inclusief vakantietoeslag en verhoogd met het bedrag zoals genoemd in artikel 23 lid 2 PW. Het verschil is de hoogte van de maandelijks bijzondere bijstand.
Art. 20	Bijstand voor 18-21 jarigen	<u>18 tot 21-jarige alleenstaande:</u> Aanvulling tot het normbedrag voor levensonderhoud voor een uitwonende student in het beroepsonderwijs zoals bedoeld in artikel 3.18 van de Wet Studiefinanciering 2000 <u>18 tot 21-jarige in inrichting:</u> Aanvulling tot de hoogte van de norm voor een in een inrichting verblijvende 21-jarige alleenstaande zoals genoemd in art. 23 lid 1 PW en aangevuld met de toeslag zoals genoemd in art. 23 lid 2 PW. <u>18 tot 21-jarige alleenstaande ouder:</u> Aanvulling ter hoogte van de bijstandsnorm voor een 21-jarige alleenstaande ouder. <u>18 tot 21-jarige in crisisopvang Moveoo:</u> De hoogte van de aanvullende bijzondere bijstand wordt zo vastgesteld dat belanghebbende, na aftrek van de kosten van de opvang de beschikking heeft over een bedrag gelijk aan de norm inrichting zoals genoemd in art. 23 lid 1 PW en aangevuld met de toeslag als genoemd in art. 23 lid 2 PW.

		Om de uitvoering in de praktijk eenvoudig te houden wordt een maandelijks vast bedrag aan bijzondere bijstand toegekend. Dit bedrag is het verschil tussen de bijstandsnorm en de gemiddelde kosten van de crisisopvang per maand. De gemiddelde kosten van de crisisopvang per maand worden berekend door vermenigvuldiging van de dagkosten met 365 en vervolgens dit bedrag te delen door 12. Een eenmaal vastgesteld bedrag aan bijzondere bijstand wijzigt alleen indien de leefomstandigheden veranderen, waardoor de belanghebbende gaat behoren tot een andere categorie zoals bedoeld in de artikelen 21 tot en met 24 PW.
Art. 22	Toeslag alleenstaande ouder	De hoogte hiervan is gelijk aan het gemis aan kindgebonden budget indien de alleenstaande ouder hier wel voor in aanmerking zou komen.
Art. 23	Toeslag pensioengerechtigden	De daadwerkelijke gemaakte of te maken kosten voor duurzame gebruiksgoederen worden vergoed tot maximaal de geldende bedragen die per huishoudentype zijn opgenomen in de Verordening individuele inkomenstoeslag van de gemeente Roermond.
Overige kosten		
Reiskosten	Kosten van openbaar vervoer. Als het gebruik van auto goedkoper is dan wel het openbaar vervoer geen reëel alternatief is, geldt een kilometervergoeding die gelijk is aan de door de belastingdienst gehanteerde maximale onbelaste kilometervergoeding.	
Kosten maaltijden	Bedragen genoemd in artikel 3.8 lid a van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011 (actuele tekst).	